

bygning til formål, der giver ret til afskrivning, skal han ifølge *stk. 4* ikke kunne foretage skattemæssig afskrivning på bygningen i de indkomstår, hvor sådan anvendelse ikke har fundet sted.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 21.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23.

Til § 27.

I overensstemmelse med, hvad der er omtalt i slutningen af de almindelige bemærkninger, foreslås reglerne om nedrivningsfradrag udvidet, således at den uafskrevne del af anskaffelsessummen altid kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når en afskrivningsberettiget bygning nedrives.

Det skal dog være en betingelse, at den skattepligtige i mindst 5 år før nedrivningen har ejet bygningen og i dette tidsrum har anvendt den til et formål, der giver ret til skattemæssig afskrivning. Det er herved tilsigtet at forebygge, at køberen af en ejendom, hvorpå der findes bygninger, som han ikke har anvendelse for, udnytter det udvidede nedrivningsfradrag til at opnå en urimelig skattemæssig fordel. Teoretisk set skulle der ganske vist ikke være nogen risiko for sådanne skattemæssige spekulationer, fordi en udtjent eller faldefærdig bygning, der i forbindelse med ejendomserhvervelsen købes med henblik på nedrivning, i virkeligheden er af så ringe værdi, at den bør sættes til en meget lav købesum. I praksis må det imidlertid antages, at det ofte vil være vanskeligt at fastholde en sådan lav ansættelse af købesummen for den gamle bygning.

Til § 28.

Efter den gældende lovs § 25 kan den skattepligtige foretage et såkaldt udskiftningsfradrag ved udskiftning eller endelig nedtagelse af særlige installationer i en- og tofamilieshuse, der ikke omfattes af ligningslovens bestemmelser om standardfradrag. Fradraget udgør summen af de afskrivninger, der kunne være foretaget på installationen, såfremt installationer i en- og tofamilieshuse havde været afskrivningsberettigede.

Den foreslåede regel svarer i det hele til den nu gældende. Dog er der indsat en udtrykkelig regel om, at kun de afskrivninger, som kunne være foretaget i indkomstår, hvor den skattepligtige ikke har kunnet anvende ligningslovens standardfradrag, kan medregnes ved opgørelsen af udskiftningsfradraget.

Til § 29.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger foreslås det at ændre beskatningsreglen i den gældende afskrivningslovs § 28, jfr. lov om særlig indkomstskat § 2, nr. 2, således at reglen skal anvendes i alle tilfælde, hvor den skattepligtige har foretaget skattemæssig afskrivning på bygningen. Den gældende regel finder som før omtalt kun anvendelse, når der foruden almindelige afskrivninger er foretaget ekstraafskrivning, forlods afskrivning eller forskudsafskrivning. Efter forslaget skal skattepligten ligesom efter de gældende regler omfatte fortjenesten, dog højst et beløb svarende til samtlige foretagne afskrivninger. Fortjenesten skal opgøres på samme måde som efter den gældende lov, nemlig som forskellen mellem på den ene side salgssummen og på den anden side anskaffelsessummen med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger.

Den foreslåede ændring af salgsbeskatningsreglen må ses som et modstykke til de foreslåede udvidelser af afskrivningsmulighederne.

Til § 29 A.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 28, stk. 3. I dispensationsreglen i stk. 4 er indsat en bestemmelse om, at finansministeren kan bemyndige en anden myndighed til at meddele de pågældende dispensationer.

Til § 29 B.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 22, stk. 1, 2. pkt.

Til § 29 C.

Bortset fra en redaktionel ændring, der er en følge af, at lovforslaget ikke opretholder sondringen mellem almindelige afskrivninger og ekstraafskrivninger, svarer bestemmelsen til den gældende lovs § 29.

Til § 2.

Ifølge bestemmelsens *stk. 1* skal de ændrede afskrivningsregler som hovedregel finde anvendelse ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1969-70 og senere skatteår. Stk. 2-6 indeholder fravigelser fra denne hovedregel.

Ifølge *stk. 2* skal de ændringer af afskrivningslovens §§ 6 A og 8, hvorom der stilles forslag i § 1, nr. 6-7, kun finde anvendelse på driftsmidler, som den skattepligtige har anskaffet i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1969-70, eller senere indkomstår. Reglen får betydning for anvendelsen af den ændrede beløbsgrænse (40.000 kr.) for afskrivning på visse automobiler m. v. Hvor et